

sige: De vilkår, som vi kan se at det barn har, er så dårlige, at her er det altså ikke til barnets bedste at være der, og vi bliver nødt til at gribe ind og sikre, at det barn får mulighed for at komme hjem til Danmark, hvor det er vokset op og har sine venner og resten af sin familie, og hvor det har en forventning om have sin fremtid; måske kender barnet slet ikke sproget i det land, som det er blevet sendt til.

Så jeg mener klart, at det er dér, der er det største behov for at gå ind og se på, hvad vi reelt har af muligheder for at hjælpe de her børn, der virkelig er kommet i klemme. Det er der, problemet ligger.

I det her forslag går man så i stedet ind og tager nogle penge fra forældrene. I de virkelige grelle sager tror jeg ikke det hjælper noget som helst, og jeg synes, vi mangler at se nogen som helst dokumentation for, at det har hjulpet indtil nu i de sager, hvor man har gjort det. Det håber jeg vi kan få nogle svar på under udvalgsarbejdet. Det er jo også det, som Institut for Menneskerettigheder spørger ind til. De har også efterlyst noget dokumentation for, at det overhovedet har nogen som helst effekt, at man går ind og tager nogle penge fra forældrene.

Fru Marianne Jelved var inde på det her med, hvor få børn man vurderer det drejer sig om, og problemet med ligebehandling, som jeg er fuldstændig enig i, og som der jo også er peget på i rigtig mange af hørings svarene, altså at vi mangler at få nogle forklaringer på, hvordan man sikrer, at der bliver en ligebehandling i forhold til vurderingen af, om det er et lovligt eller ulovligt ophold, og i forhold til om det er nogle fornuftige forløb, børnene bliver sendt ud på, eller ej. Og derfor er spørgsmålet jo, om det overhovedet er den her vej, vi skal gå, eller om man skal se på andre muligheder for at hjælpe de her børn.

Noget helt andet, der ligger lidt ved siden af det her forslag, er jo så, at jeg mener, at vi har behov for at se på hele spørgsmålet om børneydelser. Vi har behov for at se på, hvordan vi sikrer, at børneydelserne kommer til børnene i stedet for til forældrene, og på, hvordan børneydelserne bedst muligt hjælper børnene, i stedet for at se på, hvordan vi kan regulere forældrenes adfærd via børneydelserne.

I forhold til hele spørgsmålet om skilsmissem familier har vi et kæmpe udestående med at få diskuteret børneydelserne, som har så stor indflydelse på forældrenes forhold og nogle gange også på den kamp, forældrene kæmper om bør-

nene. Der bliver vi altså snart nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at børneydelserne bliver fordelt, så det er bedst for børnene, i stedet for den måde, det fungerer på i dag, hvor man nogle gange har indtryk af, at det bliver økonomien, der bliver bestemmende, i stedet for hensynet til barnets bedste.

Så der er bestemt brug for at se på børneydelserne, men vi mener altså, at det er nogle andre vinkler, man skal have; vi mener, at der i forhold til problemer med børn, der bliver sendt til andre lande og efterladt der helt alene, er brug for nogle helt andre instrumenter, og derfor er vi meget skeptiske over for det forslag, der ligger her.

Kl. 16:29

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Og så er det velfærdsministeren.

Kl. 16:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er så bred forståelse blandt Folketingets partier for, at vi står med et reelt problem. Jeg er selvfølgelig helt med på, at der kan være nogle afgrænsningsproblemer og nogle ting, der skal afklares, og det egner udvalgsarbejdet sig jo til. Fru Marianne Jelved nævnte hele spørgsmålet om ligebehandling, og at det var nogle svære afgørelser, og det er jo fuldstændig rigtigt. Men omvendt lå det jo også i hele debatten, at det så også kan være nogle svære problemer, vi bliver stillet over for, hvis ikke vi går ind og træffer nogen af de afgørelser. Men jeg er selvfølgelig helt med på at se på de spørgsmål, der blev rejst.

Jeg er også enig i, at der jo bag det her forslag er nogle mere dybtliggende problemer. Bl.a. er der det problem, der handler om, at der er børn, der bliver efterladt i udlandet. Det problem dukker jo op på forskellige leder og kanter og er noget, som Udenrigsministeriet arbejder meget med. Jeg er også indstillet på, at vi kan bruge den her sag som en anledning til at få en status over, hvor vi er henne, for det er klart, at det er et meget svært problem at løse. Som fru Line Barfod også selv sagde, er der forældremyndigheden. Og igen, hvis man går ind og laver nogle ting, jamen hvordan bliver det så noget, der får konsekvenser for andre forældre? Så selv om forslaget jo ikke umiddelbart handler om det, så kan man jo stille spørgsmål om det, og så kan vi se, hvad status er for at hjælpe de børn, der bliver efterladt. Der har været et par eksempler, som fru Astrid Krag også har nævnt.